

18 Januari 2026 Oecumenische viering in de week van gebed voor de eenheid

Overweging

Jezus heeft ons geroepen om één te zijn, daar gaat het vanmorgen over. Dat aan die eenheid een gebedsweek voor de eenheid van christenen te pas moet komen, zegt ons al dat dit bepaald geen eenvoudige opdracht is. Het klinkt zo mooi, eenheid, maar we zijn allemaal zo verschillend! Als anderen nou maar hetzelfde dachten als ik, was het helemaal niet zo moeilijk om één te zijn, maar ja. U hebt ook uw eigen gedachten, geloofsovertuigingen, leefregels. Die hebben we allemaal in de loop van ons leven ontwikkeld en dat laten we niet zo snel meer los.

Eén zijn als in: overal hetzelfde in denken of doen, zal daarom niet mogelijk zijn, maar is het dat waar het uiteindelijk om gaat? Gaat het niet veel meer om eensgezind zijn? Met elkaar ons willen inzetten voor hetzelfde doel, met alles waarin wij verschillen? Gericht zijn op hetzelfde? Maar: waarop dan precies?

U hebt kunnen horen of lezen dat de opzet voor deze viering is gemaakt door christenen uit Armenië. Zij komen uit diverse Armeense kerken, orthodox, rooms-katholiek, protestants. De Armeense kerk is één van de oudste kerken ter wereld. De Armeense kerk is ook een vervolgte kerk. Armeniërs zijn vaak verdreven. De meeste Armeense christenen wonen dan ook niet in het land Armenië, maar in landen als Frankrijk, Rusland, Syrië, de VS en ook Nederland. Zij weten dus hoe het is om verschillend te zijn, en misschien daarom wel is het zo belangrijk om eenheid, eensgezindheid te zoeken.

Ik las dat het licht van Christus in de Armeense kerk een grote rol speelt. Bij ons ook. Niet voor niets brandt er altijd een kaars in onze kerken, symbool voor dat licht van Christus. Nou kun je met dat licht een mooi experiment doen. Dat is hier in deze grote ruimte wat lastig, maar ik vraag u om uw fantasie even goed te gebruiken. Stel je voor, we maken hier voor een kring van zes mensen. Heel verschillende mensen, verschillende leeftijd, kleur, geslacht. Vervolgens zetten we een grote schijnwerper in hun midden op de vloer, die fel licht naar boven straalt. Wat gebeurt er dan? Je zult zien hoe hun gezichten dezelfde gloed krijgen - ze gaan op elkaar lijken, delen hetzelfde licht. Als je wat verder naar achteren staat, sta je meer in het donker en deel je minder in dat licht. Deze verbeelding laat zien: hoe meer we ons richten op het licht van Christus, hoe dichter we bij zijn licht komen – hoe dichter we bij elkaar komen, op elkaar lijken.

Dat licht van Christus is liefde. Liefde voor elk mens, omdat elk mens waardevol is, de moeite waard. Wij mogen ons koesteren in dat licht, we mogen weten dat wij de moeite waard zijn, waardevol in Gods ogen. We zijn *kinderen van het licht*, zoals Jezus dat zo mooi verwoordt in de evangelielezing. En ik zeg bewust *we*, want het gaat niet om mij alleen, maar om ons allemaal. Ik ben waardevol, dat is helpend om te beseffen, en in datzelfde licht bent ook u waardevol.

Dat betekent dat we best van mening kunnen verschillen, maar dat we daarbovenuit toch eensgezind kunnen zijn. Onze verschillen verdwijnen niet, maar worden wel gerelativeerd.

‘Als we samenkomen bij het licht van Christus, leren we elkaar te herkennen als broeders en zusters, allemaal verlangend naar vrede en verlossing.’ Van mening verschillen is niet erg, maar elkaar afschrijven – dat kan niet meer. We zijn familie, kinderen van het licht.

Eenheid is een opdracht van God aan ons allemaal. We zijn geroepen tot eenheid. Dat is niet eenvoudig, dat weten we. Maar we hoeven dat niet alleen te doen. De Heilige Geest geeft ons geloof en kracht, de Geest verbindt ons met elkaar. We kunnen elkaar beter begrijpen, vergeven en samen getuigen van ons geloof. Ook als we helemaal niet precies hetzelfde geloven.

Waar het om gaat is dat we samen leven vanuit dezelfde kern van ons geloof: de liefde van Christus. Het licht van Christus.

Laten we daarom elkaar bemoedigen, onze gaven en talenten delen en samen getuigen van de liefde van Christus in de wereld.

Eenheid en saamhorigheid

Eenheid, en saamhorigheid.
misschien een utopie, waarom?

Eenheid vind je waar mensen kunnen luisteren,
aandachtig en zachtmoedig,
waar ze anderen een eigen mening gunnen.

Eenheid vind je waar mensen
steeds het beste wensen voor elkaar,
waar zij proberen samen op te trekken
in een geest van blijde saamhorigheid.

Eenheid vind je waar mensen meningsverschillen
kunnen uitspreken in wederzijds geloof en vertrouwen,
waar mensen het niet te lastig vinden
om naar anderen toe te gaan.

Eenheid begint daar
waar hart en handen samen op weg willen gaan
naar dat rijk van gerechtigheid en liefde
waarvan de parochiegemeenschap
een levend teken behoort te zijn.

Ds Marise Boon